

စနေထောင် ဖာ ထောင် ကို ထွေထယ်

ဒါလင်္ကာ

စနေထောင်

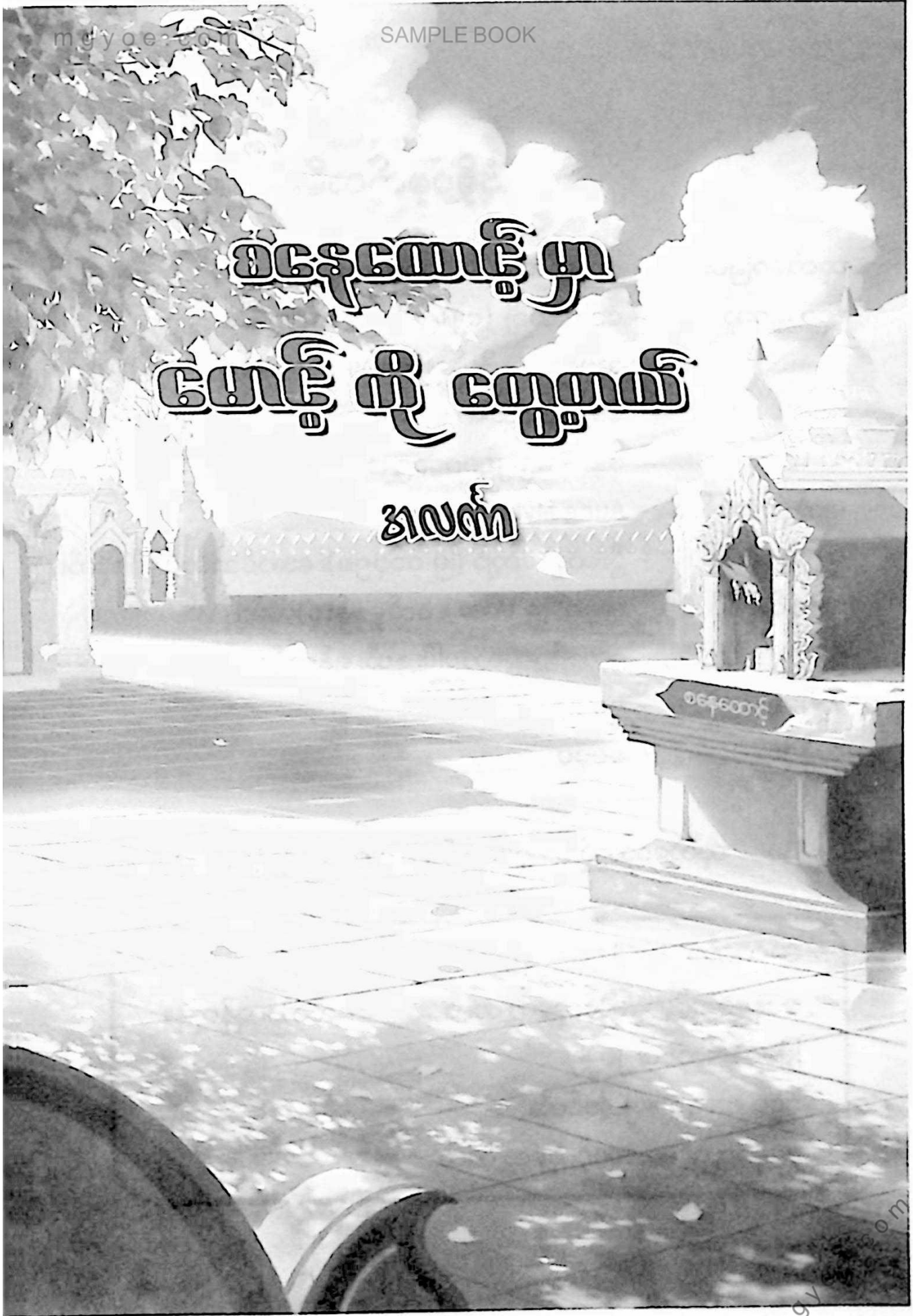

၁၂
 ချစ်ခြင်းကို မောင့်နှလုံးသားမှာ
 ဖြူပိုက်ပျက်စီးတယ် ...
 သံသရာ အဆက်ဆက်
 မောင့်အချစ်မြစ်ပါကုစေ...

စနေထောင့်လေး
 စေးစေ... ရွေးစေ...။
 အလင်္ကာ

ခနေ့ထေင်္ဂါ ဟ ယေင်္ဂါ ကို တွေ့တယ် ဒါလင်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ထုတ်ဝေခြင်း - စတုတ္ထအကြိမ်၊ သြဂုတ်လ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်အိအိချို (၀၂၈၂၈)၊ မြဝတီချိုစာပေ
အမှတ် ၂၀၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ဗမာအေးရပ်ကွက်
ဒေါပုံမြို့နယ်။
ဖုန်း - ၀၉ ၂၅၀၀၁၁၅၂၁
- မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - Aung Myint Kyaw
- မျက်နှာဖုံးနှင့်
အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးကျော်ကျော် (မြဲ ၀၁၃၅၈)၊ အောင်သုတပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ်(၉၂/အေ)၊ စက်မှုဇုန်(၃)လမ်း၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- အုပ်ရေ - ၇၀၀
- တန်ဖိုး - ၈၀၀၀

ထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်ကက်တလောက်အညွှန်း (CIP)

အလင်္ကာ
စနေထောင့်မှာမောင့်ကိုတွေ့တယ် အလင်္ကာ၊ ရန်ကုန်။
မြဝတီချိုစာပေ၊ ၂၀၂၅။
၁၄၀ စာ၊ ၁၃ x ၂၁ စင်တီ။
စနေထောင့်မှာ မောင့်ကိုတွေ့တယ်

စနေထောင့်မှာ မောင့်ကိုတွေ့တယ်

အလင်္ကာ

စတုတ္ထအကြိမ်အမှာစာ

သံသရာတစ်ထောင့်မှာ မောင်နဲ့တွေ့ခဲ့ဖူးကြရင် အကယ်၍များ
စနေထောင့်မှာ မောင့်ကိုတွေ့ခဲ့ဖူးကြရင် ကျွန်တော့်စာအုပ်လေးက
ဖြေဆေးလေးဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်စေချင်ပါရဲ့...။

စတုတ္ထအကြိမ် ထပ်မံထုတ်ဝေပေးပါသော ဆွေးစာပေတိုက်နှင့်
တကွ စာချစ်သူအပေါင်းကို ခုလိုရပ်တည်နိုင်အောင် ကြိုးစားခွင့်ပေး
သဖြင့် များစွာ ကျေးဇူးဥပကာရတင်ရှိပါသည်။

စနေထောင့်သည် မောင်ရှိရာအရပ်ဖြစ်၍ မောင်ရှိရာစနေ
ထောင့်တွင် လွမ်းတသနေသူများသို့ ရည်ညွှန်းစာစီကဗျာသီလျက်..။

ချစ်သော အလင်္ကာ

တတိယအကြိမ်အမှာစာ

သမုဒယနွယ်ရစ် ချစ်ခဲ့ကြတာပဲကို ကျွန်တော်ပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် စနေထောင့်ကိုရောက်တဲ့အခါ သတိတရရှိကြဦးမယ် ထင်ပါတယ်။

ဒီစာအုပ်လေးက မောင့်ကို သတိတရရှိကြောင်း သိရစ်တဲ့ ကဗျာ အနွယ်ခက်လေးတွေပါပဲကို ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့ နှောင်ရစ်ခြင်းက အမှတ်တရဖြစ်ခဲ့ပါတယ်...။

တတိယအကြိမ်ထွက်လာတဲ့ ကဗျာစာအုပ်ဟာလည်း မောင့် ရင်ခွင်တစ်နေရာမှာ ခိုဝင်နေခွင့် ရဦးမယ်ထင်ပါရဲ့...။

ကျွန်တော့်စာအုပ်ကလေးကို အသိအမှတ်ပြုပေးကြသော ချစ်သောတို့အားလုံးကိုလည်း တကူးတက ကျေးဇူးတင်ရပါကြောင်း မှတ်တမ်းပြုလိုက်၏...။

ကျွန်တော်တို့ကံကြမ္မာက အလှည့်ပေးရင် ပြန်ဆုံကြချင်ပါသေး တယ်လေ...။

ချစ်သော အလင်္ကာ

ချည်

ဇာတ်ကားထဲကလို

မောင့်ကိုကျွန်တော်

မေတ္တာဖြင့် ချည်နှောင်ခဲ့မိပါတယ်

သို့ပေတည်း မမြဲခဲ့ပါဘူး။

စနေထောင့်ကို ရောက်တယ်

မောင့်ကို တွေ့တယ်။

မောင်က ကျွန်တော့်ကိုမတွေ့

တွေ့လျက်နဲ့လည်း မတွေ့

မြင်လျက်နဲ့လည်း မဆုံ။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည်

အထီးကျန်ခြင်းများစွာဖြင့်

စနေထောင့်မှာ မောင့်ကိုတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ငေါက်ငမ်းရစတမ်းဆိုမှု

ခက်လှချည်သော ကဗျာတစ်ပုဒ်ဖြစ်ချည်လိမ့်မည်

အမှာစာမမည်လေသော စာစုကို

အမှာစာနှယ် ဟန်ဆောင်ပေးမိကြောင်းကို

မောင်သိပါလေစ။

ချစ်လှစွာသော အလင်္ကာ

ပိုင်ဆိုင်မှုတွေထုတ်ပြချင်တာပေါ့

ကျွန်တော့်မှာ

ခင်ဗျားကလွဲလို့ တခြားမှမရှိတာ။

လွမ်းဖို့ ကမ်းမိတဲ့လက်ရယ်ပါ။
မောင်မပါရင် အဆင်မပြေဘူးဆိုတာ
ဘယ်သူ့ကိုပြောပြရပါ့မလဲ။

ကဲ တိတ်တိတ်လေးပဲကောင်းပါတယ်
ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
စွန့်ပစ်ခဲ့ကြပြီမလား။

ရော့ မောင်ကတစ်ခြမ်း

ဒီဘက်က ကျွန်တော်ကတစ်ခြမ်း

အတိတ်က ကမ်းခဲ့တဲ့

စွယ်တော်တစ်ခြမ်းစီတောင်

အခုလောက်ဆို လမ်းပျောက်နေရောပေါ့။

မောင်ပေးတဲ့ လက်ဆောင်က

ခေါင်းကို သာသာလေးပုတ်ပြီး ဖွပစ်လိုက်တာမျိုး

ကျွန်တော်ပေးတဲ့ လက်ဆောင်က

မောင့်ပါးပြင်ပေါ်မှာ အနမ်းဖွဖွခြွေချလိုက်တာမျိုး

ခေါင်းပေါ်ကို သစ်ရွက်အမှိုက်လေးများ လာထင်ရင်

ကျွန်တော်သိပ်ကို ကျေးဇူးတင်မိတာ

မောင်ပေးတဲ့ လက်ဆောင်

ဆုတောင်းစရာမလိုဘဲ ပြည့်လို့။

မောင်က အလွမ်းဝတ္ထုတွေကြိုက်တယ်။

လမ်းခွဲခြင်းအကြောင်း ခဏခဏပြောတယ်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို သက်သေပြဖို့

ဇာတ်လမ်းအတိုင်းညားနေဖို့မှမလိုတာတဲ့။

မောင်က မောင်
 ကျွန်တော်က ကျွန်တော်
 အဲဒီနေ့က စနေထောင့်မှာ မောင့်ကိုတွေ့တယ်။
 မောင့်ခြေလှမ်းက မှန်းရခက်တယ်။
 အတိတ်ကိုလည်းလှမ်းတတ်သလို
 အနာဂတ်ကိုလည်းမှန်းတတ်ပြန်တယ်။

နဂါးကိုယ်ပေါ်ကို ရေလောင်းချရင်
 မောင့်နှုတ်က တဖွဖရွတ်နေတာ ဘာများလဲမသိ၊
 ဂဠုန်ကိုယ်ပေါ်ရေလောင်းရင်း မောင့်ကိုငေးမိတော့
 ကျွန်တော့်အသက်ထက်တစ်ခွက်ပိုသွားတယ်။
 ပိုတဲ့တစ်နှစ် မောင်နဲ့တစ်နှစ်ပိုချစ်ပါရစေ။
 ရုပ်ပွားတော်က ပြုံးတော်မူတယ်။

အရှင်ဘုရား
 မောင့်ကိုချစ်ခြင်း
 အပြစ်ကင်းပါလေတယ်ဘုရား။

လှေကားကပြန်အဆင်း

မြင်ကွင်းမှာ မောင်မရှိတော့။

ဒါပေမဲ့လေ

ရင်တွင်းတစ်နေရာမှာ

မောင်က အသေချာရှိနေခဲ့လေရဲ့။

ကံများပြန်ဆုံခဲ့ရင်ပေါ့

မောင့်ကိုတွေ့ချင်ပါသေးတယ်။

မောင်က မိုတီပေးရှင်းစာအုပ်တွေဆို
 သိပ်ဖတ်ခိုင်းတာကျွန်တော့်ကို။
 ပြီးရင်...
 မျက်ရည်တွေနဲ့
 တစ်ယောက်တည်းထားသွားရော

ပွင့်ဖတ်တွေတစ်လွှာချင်းခြွေရင်း
ချစ်ခြင်း၊မချစ်ခြင်းကို ကံစမ်းနေစရာ
မလိုတော့ပါဘူး။

မောင့်မျက်ဝန်းတွေက
ကံစမ်းမဲနှိုက်စရာမှမလိုတာ။

ဒင်္ဂါးတစ်ပြားကိုယူ
ခေါင်းနဲ့ပန်း
ခေါင်းကျရင်လည်းလွမ်း
ပန်းကျရင်လည်းလွမ်း။

ကျန်မယ့်သူလည်းမဖြစ်ချင်ဘူး
 ချန်ခဲ့သူလည်းမဖြစ်ချင်ဘူး။

မောင့်ကို ဘယ်တော့မှ
 တစ်ယောက်တည်းချန်ခဲ့မှာ မဟုတ်သလို
 တစ်လောကလုံးထွက်သွားရင်တောင်
 မောင်နဲ့တူတူကျန်ခဲ့မှာပါ။

ချစ်ခြင်းတရားတဲ့လေ

ချစ်ခြင်းက တရားပါပဲမောင်။

မတည်မြဲခြင်းက

ကျွန်တော်တို့ကို စည်းခြားစေတယ်။

ဂရုစိုက်နော်...မိုးတွေအရမ်းရွာနေရင်။

လက်ညှိုးတွေညွှန်ပြီး

ကြယ်လေးတွေစိန်ခေါ်ဖူးတယ်။

မောင့်အချစ်ထက် အရေအတွက်များလေရဲ့လားပေါ့။

နောက်ဆုံးတော့ လမ်းခုလတ်မှာ

မတ်တပ်လေးငေးရင်းကျန်တယ်။

ဝေးသွားတဲ့ အနီရောင်လက်ရှည်က မဲပြုံးပြုံးနဲ့။

အနော်မာကမ်းတစ်ဖက်မှာတော့
ယသော်ဓရာလွမ်းလျက်ကျန်တယ် မောင်။
မသေချာတဲ့လမ်းတစ်ဝက်မှာရော ကျွန်တော်စောင့်နေရဦးမလား။

မောင့်ကိုချစ်တယ်။

မောင့်ကိုချစ်တယ်။

နောက်ပြီး

မောင့်ကိုပဲထပ်ချစ်မယ်။

အလျားအနံ့တွေ

အသွားအပြန်တွေထား

ရင်ခုန်သံအနံ့အပြား

မောင့်ကိုပဲချစ်သွားမယ်။

ကျွန်တော်က အတ္တကြီးတယ်။

သံသရာတကွေ့မှာ

မောင့်ကို ပြန်ရှာမတွေ့မချင်း

နိဗ္ဗာန်မဝင်ဘူး။

သံယောဇဉ်ဆိုတာက

ကြိုးတစ်ချောင်းပဲလေ။

ဖြတ်ရင်လည်းကြိုး

ပြတ်ရင်လည်းကြိုး။

ကျွန်တော်ကတော့ ထာဝရ

မောင့်ကိုမြတ်မြတ်နိုးနိုးပါပဲ။

လွမ်းဖို့ကမ်းမိတဲ့လက်ရယ်ပါ။
 ဝေးကြတဲ့အခါ သတိရရုံကလွဲလို့
 ကျွန်တော်တို့ နီးမှမနီးခဲ့ကြဘဲ။

Bubble tea တစ်ခွက်ကအစ
 အပြုံးတစ်ပွင့်ကအဆုံး
 မောင်နဲ့အတိတ်တိုင်းကို
 သတိရတယ်။

အငွေ့မဝေတော့တဲ့
အေးစက်စက် ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို
စွန့်ပစ်လိုက်ပါပြီမောင်
ရောက်ရာအရပ်မှာပျော်ပါစေ။

ကျွန်တော် မပျော်တဲ့အချိန်တိုင်း
ကမ္ဘာကြီးပါ ရပ်တန့်ခဲ့မယ်ဆိုရင်
ကမ္ဘာကြီးကိုလည်း ကျွန်တော်နဲ့အတူ
သရဏဂုံတင်ပေးပါ။

ဒိုင်ယာရီစာမျက်နှာသစ်ကို
 မောင့်အပြုံးနဲ့ စတင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့တယ်။
 စာမျက်နှာအားလုံးကိုလည်း
 မောင်နဲ့ပဲအဆုံးသတ်ပါရစေ။

ကျွန်တော်ဆိုတဲ့လူက

ထွက်သွားပြီးရင်

ဘယ်တော့မှပြန်လာမယ့်လူမဟုတ်ဘူး။

ဒါပေမဲ့

မောင့်ရင်ခွင်က ခြွင်းချက်ဖြစ်နေတုန်း။

မျက်လုံးမှိတ်ရင်ဘာမြင်လဲ
 အမှောင်ထုကြီးမြင်တယ်
 မှားတယ်
 မောင့်ကိုမြင်နေရတယ်
 မောင်က ပြုံးပြုံးလေး။

မောင်ပေးတဲ့ဝဋ်ကြွေးက
 ခပ်ရေးရေးလေးနဲ့လှတယ်။
 ခါးသက်ပေမယ့်
 ရေခဲထည့်ထားတဲ့
 Iced coffee တစ်ခွက်လိုပေါ့။

မောင်ပေးတဲ့ အလွမ်းတွေကို
အိတ်ထဲထည့်လွယ်လိုက်တယ်။
ပြီးတော့ မောင်ကြိုက်တဲ့စာအုပ်လေးရယ်
Black coffee တစ်ခွက်ရယ်
မောင်ဆိုပြနေကျ Taylor Swiftရဲ့ love story လေးရယ်။
မောင်မရှိတော့မှ
နေဝင်ချိန်လေးတွေ လှနေပါရောလား။

အခါတပါး၌ နိဂ္ဂဟေဝိယုဂံ ဝိပဿိတေ
 ကျွန်တော်ချစ်ရသောလူသားလေးလည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်
 မောင်ဟူ၍ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နိဂ္ဂဟေဝိယုဂံ ဝိပဿိတေ

ဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း ဝိပဿိတေ

ဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း ဝိပဿိတေ

ဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း ဝိပဿိတေ

ဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း ဝိပဿိတေ

စွဲလမ်းခြင်းတဏှာကား

မောင့်နှုတ်ခမ်းမှ

မှုတ်ထုတ်လိုက်သော

ဆေးလိပ်ငွေ.

သင်းသင်းလေးများသာတည်း။

မှည့်ပုံရိပ်အိပ်ပျော်စရာ

“လူနီ”ကလေးလေး

နှုတ်ခမ်း

နှုတ်ခမ်း

သင်းသင်းလေးများသာတည်း။

မှည့်ပုံရိပ်အိပ်ပျော်စရာ

နှုတ်ခမ်း

သင်းသင်းလေးများသာတည်း။

“မောင့်နှုတ်ခမ်းပါးပါးလျ
 လွမ်းတသသ မှုံရီဝေ”
 ကဗျာစပ်မလို့
 ကာရံမပေါ်တာနဲ့
 ကလောင်ကိုပစ်ချလိုက်ရဲ့။

မိမိကလေးကလေး
 မှုံရီဝေ
 ကလောင်ကိုပစ်ချလိုက်ရဲ့။
 ကလောင်ကိုပစ်ချလိုက်ရဲ့။

မောင့်နရီက သူများဆီမှာ
 စည်းဝါးတကျ
 ကခုန်ပျော်မြူးနေပြီလား...။

စာထဲမှာဖတ်ဖူးတဲ့
နှလုံးသားဆိုတာ
ချစ်ခြင်းတရားတွေနဲ့ သင်္ချိုင်းတဲ့။
ဟုတ်မှာပေါ့
ကျွန်တော့်သေဆုံးခြင်းတော့
မောင့်ထံပါးမှာ။

ထိုင်ချလိုက်တယ်
 ရင်ခွင်ထဲမှာလားလို့
 ဘယ်ဟုတ်မလဲ
 မောင်ပေးခဲ့တဲ့ ဒဏ်ရာတွေကြားမှာ
 နားမိရက်သားဖြစ်နေတယ်။

ထိုင်ချလိုက်တယ်
 ရင်ခွင်ထဲမှာလားလို့
 ဘယ်ဟုတ်မလဲ
 မောင်ပေးခဲ့တဲ့ ဒဏ်ရာတွေကြားမှာ
 နားမိရက်သားဖြစ်နေတယ်။

ပင်လယ်ကိုချစ်မိမှတော့
ကူးခတ်ရတာ ဆန်းမှမဆန်းတာ။

ကြည့်လိုက်မိတယ်
မောင့်အပြုံးတွေလားလို့
ဘယ်ဟုတ်မလဲ
နာကျင်ခြင်းတွေတသီတတန်း။

လွမ်းစရာရှိရင်
နာစရာနဲ့ဖြေရတယ်ဆိုပဲ။

လွမ်းစရာရှိပေမယ့်
နာစရာမရှိတဲ့ဘဝဆိုတော့
ဘယ်လိုဖြေသိမ့်လို့ နေရမယ်မှန်းမသိ။

မောင်ကိုက ဆိုးပါတယ်။

မောင်ကိုက ဆိုးပါတယ်။

နာစရာတွေ တပုံတပင်နဲ့ထားခဲ့ပြီး

နာစရာတွေ တပုံတပင်နဲ့ထားခဲ့ပြီး

ကျွန်တော့်ဆီကတော့

အကြင်နာတွေပဲခိုးယူသွားတယ်။

အကြင်နာတွေပဲခိုးယူသွားတယ်။

အကြင်နာတွေပဲခိုးယူသွားတယ်။

မောင်ကိုချစ်ရင်

မောင်ကိုချစ်ရင်

မောင်နဲ့အသက်ရှင်ပါ...တဲ့

မောင်နဲ့အသက်ရှင်ပါ...တဲ့

ကျွန်တော့်ကို ချစ်တယ်ပြောပြီး

ဘာလို့ အခြားတစ်ယောက်နဲ့

ဘာလို့ အခြားတစ်ယောက်နဲ့

ရှင်သန်ခြင်းကို အစပြုလိုက်ရတာလဲ။

ရှင်သန်ခြင်းကို အစပြုလိုက်ရတာလဲ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ....ဟင်

ဘာဖြစ်လို့လဲ....ဟင်

မုန်းချင်လိုက်တာမောင်ရယ်။

မုန်းချင်လိုက်တာမောင်ရယ်။

မုန်းချင်လိုက်တာမောင်ရယ်။

ကျွန်တော့်ကို ဒုက္ခပေးတဲ့
 အယ်လ်ကိုဟောနဲ့ ဆေးလိပ်နဲ့ထက်
 မောင့်ကို စွဲလမ်းတဲ့စိတ်နဲ့
 ရှင်သန်နေရတာကို
 ပိုပြီး မုန်းတယ်။

သေခြင်းကြောင့်လည်း မမြဲဘူး
 နေခြင်းဖြင့်လည်း မမြဲဘူး
 ပြီးတော့ မောင်နဲ့ ကွေကွင်းဖို့လည်း မရဲဘူး။

တစ်စုံတစ်ခုဖြင့်
 သေခြင်းကို လိုလိုလားလား
 တောင်းဆုဆိုရပါ၏....
 မောင့်အမုန်းဖြင့်ကား အသက်မရှင်လို့။